

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3190/2022. (IV. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.119/2019/29. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.39/2020/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Flumbort András ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az indítványozót a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.119/2019/29. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 301. § (1) bekezdésében meghatározott hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtön fokozatban határozta meg.
- [3] Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséért és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításáért, harmadlagosan a büntetés enyhítéséért jelentettek be fellebbezést.
- [4] A fellebbezés folytán másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú döntést a 6 Kbf.39/2020/10. számú végzésével – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.
- [5] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, és hiánypótlási felhívásra kiegészített beadványában kérte a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 41.Kb.119/2019/29. ítéletének és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.39/2020/10. számú végzésének megsemmisítését, mivel azok álláspontja szerint sértik az Alaptörvény II. cikkét, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdését.
- [6] A II. cikk megsértését akként vezette le, hogy az indítványozóval szemben lefolytatott bírósági eljárás tisztességtelen volta sértette az emberi méltóságát.
- [7] A XXVIII. cikk (1)–(2) és (7) bekezdése kapcsán előadta, hogy sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem tekinthető pártatlannak. Az első fokon eljáró bíró prejudikáló kijelentéseket tett, a másodfokon eljáró tanács pedig az indítványozó ügyének részleteit nem ismerte meg, hanem korábbi, hasonló ügyben szerzett tapasztalatai alapján döntött. A jogorvoslathoz való jog kapcsán kifejtette, hogy annak nem csak látszólagosan kell érvényesülnie, a jogorvoslati eljárásnak érdeminek is kell lennie. Az indítványozó esetében a jogorvoslat csak formálisan valósult meg, a másodfokon eljáró bíróság nem reflektált számos aggályára, érveinek lényegét elmulasztotta megérteni.
- [8] A panasz nyomatékosítása céljából hivatkozott továbbá az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésére, a Q) cikkének (2) és (3) bekezdésére és az R) cikk (1) és (2) bekezdésére. Álláspontja szerint sérül a jogállamiság elve az első- és másodfokú eljárás során elkövetett szabálysértések folytán, a Q) cikk sérelmét eredményezi, hogy a Magyarországot képviselő bíróságok eljárása sérti a nemzetközi jogot. Az R) cikkből pedig az indítványozó érvelése szerint az vezethető le, hogy egy alsóbb szintű jogszabály – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) – megsértésével hozott döntés az Alaptörvénnyel is ellentétes.
- [9] A támadott döntések ellentétesek továbbá az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Egyezmény) 6. cikk (1), (2) és (3) bekezdés d) pontjában és a 13. cikkében foglaltakkal. Megsértették továbbá a bíróságok az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 7., 8.,

10. és 11. cikkét, valamint a Be. több rendelkezését is. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az említett bírósági döntések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően azt kifogásolta, hogy az első fokon eljáró bíró az eljárás mihamarabbi lezárására törekedve több hibát is vétett, így két tanú meghallgatása elmaradt, akik várhatóan az indítványozó ártatlanságát igazolták volna, valamint a tényállás megállapítása szempontjából jelentős körülmény tekintetében nem vett fel további bizonyítást. A bíró prejudikált, és saját belső meggyőződését igyekezett igazolni az eljárás során, erre utaltak azon kijelentései, amelyek jegyzőkönyvbe nem kerültek. Sérelmezte az indítványozó, hogy a bizonyítékként figyelembe vett videofelvételt nem tudta értékelhető minőségben megtekinteni, az annak tartalmáról tett bírói megállapítások pedig csak részben fedik a valóságot. A bíró az igazságügyi orvosszakértők véleményét sem az ártatlanság vélelmének tükrében értékelte, és indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Kifogásolta a jegyzőkönyvezés minőségét is.
- [11] A másodfokon eljáró bíróság eljárása kapcsán hangsúlyozta, hogy ezen fórum előtt is rendkívül rövid úton zárult le az eljárás, amely álláspontja szerint felszínes elbírálást eredményezett, így a jogorvoslathoz való jogot a bíróság kiüresítette, csupán az elsőfokú bíróság döntését kívánta igazolni. Kiemelte, hogy a másodfokú tanács elnöke által a szóbeli indokolásban előadottak egy része írásban már nem jelent meg.
- [12] Mind az első-, mind a másodfokon eljáró bírók esetében kétségbe vonta azok pártatlanságát, és kiemelte, hogy egyik fórum előtt sem érvényesült a fegyverek egyenlőségének elve.
- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [14] 3.1. Az Alkotmánybíróság elsőként a panasz határidőben való érkezését vizsgálva megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben nyújtotta be.
- [15] 3.2. A határozott kérelem az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek az indítvány – az alábbiak szerint – csak részben felel meg. Az indítványozó panaszában az Alaptörvény több rendelkezésének – így az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, az Q) cikk (2) és (3) bekezdésének, az R) cikk (1) és (2) bekezdésének, a II. cikkének, valamint a XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdésének – sérelmét is állította.
- [16] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-a alapján csak Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén {lásd például: 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [15]} – lehet alapítani. Az indítványozó a fentiekre a támadott bírósági határozatok kapcsán nem hivatkozott.
- [17] Nem biztosít az indítványozó számára alapjogot az Alaptörvény R) cikk (1) és (2) bekezdése és a Q) cikk (2) és (3) bekezdése sem {lásd például: 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3115/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [31]; 3286/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3364/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [18] A II. cikk állított sérelmével kapcsolatosan az indítványozó nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást, az e körben írtakat az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdés sérelmének vizsgálata során értékelte.
- [19] Az indítványozó alkotmányjogi panasz ezért a fentiekben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglaltaknak.
- [20] Az indítványozó a támadott döntések alaptörvény-ellenességét az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és az Egyezmény 6. cikk (3) bekezdés *b)* és *d)* pontjában foglaltak sérelmére tekintettel is állította. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f)* pontja alapján kizárólag jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata indítványozható, az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára. Mindezen túl az Abtv. 32. § (2) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatát egyébként is csak meghatározott indítványozói kör (az országgyűlési képviselők egynegyede, a Kormány, a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, az alapvető jogok biztosa, illetve az egyedi ügyben eljáró bíró) részére biztosítja, az indítványozó pedig nem tartozik ebbe a taxatív módon felsorolt körbe, így nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatának kezdeményezésére egyébként sem lenne jogosult.

- [21] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdése vonatkozásában – az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [22] Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott büntetőügyben terhelt volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további (rendes) jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [23] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként jelöli meg, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak tartja az ügyében hozott bírósági döntéseket. A panasz valójában az alapügyben hozott első- és másodfokú határozat ismételt felülbírálatára irányul, a bíróság mérlegelését támadja. Az indítványozó panaszában lényegét tekintve megismétli az alapügyben előterjesztett fellebbezésében foglaltakat, panaszta további bizonyítási eszközök figyelembe vételére, a bizonyítékok újraértékelésére, és ennek eredményeként jogerős határozattal megállapított tényállás megváltoztatására irányul. Az Alkotmánybíróság gyakorlata e tekintetben kiforrott, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [25] Jelen ügyben is emlékeztetni szükséges arra az indítványozót, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {lásd hasonlóan például: 3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállónan értékelt-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; az utóbbi gyakorlatból lásd például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [27] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állító indítványi elem kapcsán pedig rögzítendő, hogy az indítványozó az alapeljárásban élhetett és élt is a jogorvoslatihoz való jogával, az ügyben másodfokon eljáró bíróság számára pedig a jogszabályi környezet lehetőséget biztosított, hogy az elsőfokú bírói döntést az indítványozó számára kedvezően változtassa meg. Ezen alapjog ugyanakkor csak a jogorvoslatihoz való jogot biztosítja, nem pedig azt, hogy a jogorvoslati kérelem az indítványozó számára pozitívan kerül elbírálásra {lásd például: 3558/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [36]}.
- [28] Ennek megfelelően az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdése tekintetében sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.
- [29] Megjegyzendő, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.39/2020/10. számú végzésében igen részletesen foglalkozik az indítványozó által a fellebbezésében és a jelen panaszában is megfogalmazott kritikával, és valamennyi felvetett kérdést megnyugtató módon tisztázott. A másodfokon eljáró tanács az elsőfokú bíróság által elkövetett szabálysértésekre is reflektált, és indokát adta annak, hogy azok miért nem eredményezik a tényállás megalapozatlanságát.
- [30] A bíróságok mérlegelési jogkörükben, jogszabályi keretek között jártak el, a mérlegelésük eredménye szakjogi kérdés, a panasz vizsgálata során nem merült fel alkotmányossági aggály.
- [31] 4. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panaszának egyik elem sem tartalmazott a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.

[32] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), c) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. március 29.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/743/2021.

